

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
MÄÄRÄYS (laajennettu toinen jaosto)
25 päivänä heinäkuuta 2000 *

Asiassa T-110/98,

RJB Mining plc, kotipaikka Harworth (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajinaan barrister M. Brealey ja solicitor J. Lawrence, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arendt & Medernach, 8—10 rue Mathias Hardt,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään ensin oikeudellisen yksikön virkamies P. F. Nemitz ja myöhemmin oikeudellisen yksikön virkamies K.-D. Borchardt, avustajanaan barrister N. Khan, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jota tukevat

Saksan liittotasavalta, asiamiehenään Regierungsdirektor C.-D. Quassowski, avustajanaan Rechtsanwalt M. Schütte, Berliini, Graurheindorfer Strasse 108, Bonn (Saksa),

Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään abogado del Estado R. Silva de Lapuerta, prosessiosoite Luxemburgissa Espanjan suurlähetystö, 4—6 boulevard Emmanuel Servais,

ja

RAG Aktiengesellschaft, kotipaikka Essen (Saksa), edustajanaan asianajajat M. Hansen, Kööpenhamina, ja S. B. Völcker, Berliini, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Loesch et Wolter, 11 rue Goethe,

väliintulijoina,

jossa kantaja vaatii Saksan tuesta kivihiiliteollisuuden hyväksi vuonna 1997 10 kesäkuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 98/687/EHTY (EYVL L 324, s. 30) kumoamista,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (laajennettu toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit J. Azizi, A. Potocki, M. Jaeger ja A. W. H. Meij,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

- 1 Tämä määräys on annettu yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu ensimmäinen jaosto) asiassa T-110/98, RJB Mining vastaan komissio, 9.9.1999 antaman osatuomion (Kok. 1999, s. II-2585; jäljempänä osatuomio) seurauksena.

Asian perustana olevat tosiseikat ja aiemmat asian käsittelyn vaiheet

- 2 Asian tosiseikat, aiemmat asian käsittelyn vaiheet ja sovellettavat säännökset, erityisesti jäsenvaltioiden kivihiiliteollisuuden hyväksi toteuttamia toimia koskevasta yhteisön järjestelmästä 28 päivänä joulukuuta 1993 tehty komission päätös N:o 3632/93/EHTY (EYVL L 329, s. 12; jäljempänä säännöstö), on esitetty edellä mainitussa osatuomiossa.

- 3 Kantaja vaatii Saksan tuesta kivihiiliteollisuuden hyväksi vuonna 1997 10 päivänä kesäkuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 98/687/EHTY (EYVL L 324, s. 30; jäljempänä kanteen kohteena oleva päätös) kumoamista.
- 4 Kantaja esittää kannekirjelmässään neljä kanneperustetta. Näistä ensimmäisen mukaan komissiolla ei ollut toimivaltaa hyväksyä jälkikäteen Saksan jo suorittamia tukia. Toinen kanneperuste koskee perustelujen puuttumista, koska kanteen kohteena olevassa päätöksessä ei ole perusteluja tukien hyväksymiselle säännösten 3 ja 4 artiklan nojalla eikä kantajan esittämän kantelun hylkäämiselle. Kolmas kanneperuste koskee hyvän hallintotavan periaatteen loukkamista, ja kantaja arvostelee komissiota tässä yhteydessä siitä, että tämä ei ole ottanut huomioon edellä mainittua vaatimusta eikä ole toimittanut kantajalle kanteen kohteena olevaa päätöstä. Neljäs kanneperuste koskee ilmeistä arviointivirhettä, sillä komissio on kantajan mukaan hyväksynyt toimintatukien suorittamisen säännösten 3 artiklan nojalla, vaikka edunsaajayritysten lähitulevaisuuden elinkelpoisuusnäkyvät eivät olleet hyvät.
- 5 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on antanut asiassa seuraavan osatuomion:
- ”1) Kanneperuste, joka koskee väitettyä kieltoa hyväksyä jälkikäteen ilman ennakkohyväksyntää myönnetty tuet, on perusteeton.
- 2) Jäsenvaltioiden kivihiiliteollisuuden hyväksi toteuttamia toimia koskevasta yhteisön järjestelmästä 28 päivänä joulukuuta 1993 tehdyn komission päätöksen N:o 3632/93/EHTY 3 artiklan rikkomista koskeva kanneperuste on perusteeton.

- 3) Kanne hylätään siltä osin kuin se perustuu näihin kahteen kanneperusteeseen — —. ”
- 6 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu ensimmäinen jaosto) on hylännyt asiassa T-110/98, RJB Mining vastaan komissio, 25.10.1999 antamallaan määräyksellä (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa) kantajan vaatimuksen, joka koski osatuomion oikaisemista ja/tai tulkintaa.
- 7 Kantaja on hakenut yhteisöjen tuomioistuimeen 8.11.1999 jättämälläan valituskirjelmällä muutosta osatuomioon. Se vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa sekä kyseisen tuomion tuomiolauselman 1 ja 3 kohdan että kanteen kohteena olevan päätöksen.
- 8 Koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen jaostojen kokoonpano on muuttunut uuden toimikauden alussa, esittelevä tuomari on siirretty laajennettuun toiseen jaostoon, johon tämä asia on näin ollen myös siirretty.
- 9 Kantajaa on pyydetty ilmoittamaan, miltä osin se pysyy ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostamassaan kanteessa osatuomion antamisen jälkeen, minkä seurauksena kantaja on 1.3.2000 jättämässään kirjelmässä peruuttanut toisen kanneperusteiden siltä osin kuin se koskee perusteluvollisuuden laiminlyöntiä riidanalaisten tukien säännösten 4 artiklan nojalla tapahtuneen hyväksymisen yhteydessä ja kantelun hylkäämistä sekä kolmannen kanneperusteiden, joka koskee hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ottaa huomioon kanteen osittaisen peruuttamisen.
- 10 Kantaja on sen sijaan täsmentänyt, ettei se muuta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostamaansa kannetta säännösten 3 artiklaa koskevan neljännen kanneperusteiden osalta, jonka mukaan komissio ei ollut arvioinut, oliko

riidanalaisten tukien myöntäminen saanut aikaan tuotantokustannusten merkittävää vähenemistä ja näin ollen mahdollistanut toimintatuen vähenemisen, ja väittää, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen hyväksyessään nämä tuet, vaikka kustannusten väheneminen ei ollut merkittävää, eikä perusteluvelvollisuuden puuttumista koskevaa toista kanneperustetta, siltä osin kuin siinä on kyse tukien hyväksymisestä saman artiklan nojalla.

- 11 Espanjan kuningaskunta, Saksan liittotasavalta ja RAG Aktiengesellschaft jättivät huomautuksensa kantajan 1.3.2000 päiväystä kirjelmästä vastaavasti 27.3.2000, 5.4.2000 ja 10.5.2000.

Osapuolten vaatimukset

- 12 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— kumoaa kanteen kohteena olevan päätöksen

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

13 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

14 Espanjan kuningaskunta, Saksan liittotasavalta ja RAG Aktiengesellschaft vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkää kanteen kokonaisuudessaan.

Aineelliset kysymykset

15 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 111 artiklassa määrätään, että jos kanne on selvästi täysin perusteeton, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi jatkamatta asian käsittelyä ratkaista asian perustellulla määräyksellä.

16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo nyt tarkasteltavassa asiassa olevansa asiakirja-aineiston perusteella riittävän selvillä asiasta ja päättää olla jatkamatta asian käsittelyä.

- 17 Siltä osin kuin on kyse kanneperusteista, joiden perusteella kantaja ilmoittaa haluavansa jatkaa asian käsittelyä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, on ensin tarkasteltava kanneperustetta, jota ei ole hylätty osatuomiassa ja jonka mukaan komissio on rikkonut säännösten 3 artiklaa.

Säännösten 3 artiklan rikkomista koskeva kanneperuste

Asianosaiten väitteet ja niiden perustelut

- 18 Kantaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kyllä hylännyt kantajan näkemyksen toimintatukea saavien yritysten elinkelpoisuudesta mutta ei ole lausunut mitään kannekirjelmän 4.5.7 kohdassa esitetystä väitteestä, jonka mukaan säännösten 3 artiklassa tällaisen tuen saannin ulkopuolelle jätetään yritykset, joiden tarkoituksena on ainoastaan vähentää tuotantokustannuksiaan. Kantaja korostaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen todenneen kyseisen tuomionsa 111 ja 115 kohdassa, että säännösten 3 artiklan vaatimuksen täytyminen edellyttää tuotantokustannusten merkittävää vähenemistä. Komissio on virheellisesti jättänyt arvioimatta kyseisten yritysten tuotantokustannusten vähenemisen laajuuden, minkä vuoksi kanteen kohteena oleva päätös on kantajan mukaan pätemätön, sillä komissio ei ole tutkinut säännöstyössä edellytettyyn vaatimukseen liittyvää olennaista seikkaa.
- 19 Kanteen kohteena olevan päätöksen perusteluissa nojaututaan yksinomaan alan yleisiin tuotantolukuihin mahdollisia yritys- ja kaivoskohtaisia lukuja määrittelemättä. Lisäksi kanteen kohteena olevassa päätöksessä todettua tuotanto-

kustannusten vähenemistä (15 prosenttia vuosina 1992—1996) ei kantajan mukaan voida mitenkään pitää merkittävänä.

- 20 Komissio ei ole myöskään tutkinut osatuomion 107 kohdassa mainitun edellytyksen täytymistä eli sitä, olivatko tukea saaneet yritykset, jotka tietyn vuoden aikana olivat pidättäytyneet tuotantokustannusten vähentämisestä, vähentäneet kyseisiä kustannuksia sitäkin enemmän seuraavina vuosina. Mainitessaan noin 15 prosentin tuotantokustannusten vähenemisen ilman inflaatiovaikutusta laskettuna vuosina 1992—1996 komissio on kantajan mukaan perustanut laskemansa inflaatiokorjattuihin hintoihin, vaikka säännösten 3 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa todetaan, että vähennyksen on tapahduttava suhteessa vuoden 1992 lukuihin.
- 21 Kantaja jatkaa, että komissio on ottanut kanteen kohteena olevan päätöksen sivulla 4 huomioon merkityksettömän seikan eli väitetyt tarpeen lieventää Saksan kivihiiliteollisuuden rakennemuutoksen sosiaalisia ja alueellisia vaikutuksia, kun taas osatuomion 109 kohdassa todetaan, ettei toimintatukea voida perustella tällä seikalla.
- 22 Komissio ja sen vaatimuksia tukevat väliintulijat vastaavat kantajan väitteisiin toteamalla, että kannekirjelmän 4.5.7 kohdan väite ei voi mitenkään olla itsenäinen kanneperuste, joka koskisi tuotantokustannusten merkittävää vähentämistä, vaan se sisältyy kanneperusteeseen, joka koskee toimintatukea saavien yritysten elinkelpoisuusnäkömien puuttumista. Tämä kanneperuste on kuitenkin niiden mukaan hylätty osatuomiossa, josta on tällä välin tullut lainvoimainen. Kantajan 1.3.2000 päivätyssä kirjelmässä esitetyt väitteet on sitä paitsi joka tapauksessa jätettävä tutkimatta yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan perusteella. Väitteet on toissijaisesti hylättävä perusteettomina.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 23 EHTY:n tuomioistuimen perussäännön, jota sovelletaan saman perussäännön 46 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, 22 artiklan ensimmäisen alakohdan sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan kanteeseen tulee sisältyä muun muassa yhteenvedo kanteen oikeudellisista perusteista. Tämän yhteenvedon on oltava riittävän selvä ja täsmällinen, jotta vastaaja voi valmistautua esittämään puolustuksensa ja jotta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi tarvittaessa antaa asiassa ratkaisun ilman täydentäviä tietoja (viimeksi asia C-418/98 P, *De Persio v. komissio ja neuvosto*, määräys 25.2.2000, 32 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa). Jotta oikeusvarmuuden ja hyvän oikeudenkäytön toteutuminen varmistettaisiin, kanne voidaan ottaa tutkittavaksi vain, jos olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin kanne perustuu, käyvät ainakin yhteenvedonomaisesti mutta samalla johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi ilmi itse kannekirjelmästä (asia T-251/97, *T. Port v. komissio*, tuomio 28.3.2000, Kok. 2000, s. II-1775, 90–92 kohta; kanteen tutkittavaksi ottamisen osalta ks. asia T-85/92, *De Hoe v. komissio*, määräys 28.4.1993, Kok. 1993, s. II-523, 20 kohta ja asia T-206/98, *Clauni ym. v. komissio*, määräys 9.3.1999, 14 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa, pysytetty yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-171/99 P 20.1.2000 antamalla tuomiolla, 20 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).
- 24 Kanneperuste, jolla laajennetaan aiemmin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kannekirjelmässä esitettyä kanneperustetta joko suoraan tai implisiittisesti ja jolla on kiinteä yhteys tähän perusteeseen, otetaan tutkittavaksi (asia T-212/97, *Hubert v. komissio*, tuomio 9.3.1999, Kok. H. 1999, s. I-A-41 ja II-85, 87 kohta sekä kyseisessä kohdassa mainittu oikeuskäytäntö). Asian käsittelyn kuluessa ei saa kuitenkaan vedota uuteen perusteeseen, ellei se perustu kirjallisen käsittelyn aikana esille tulleisiin tosiseikkoihin tai oikeudellisiin seikkoihin, kuten työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätään.

- 25 Nyt tarkasteltavassa asiassa on aiheellista todeta, että kyseessä oleva kanneperuste on esitetty tiivistettynä kannekirjelmän 4.1.3 kohdassa (s. 44) seuraavasti:

”Yritykset, jotka ovat saaneet tai saavat toimintatukea ja joiden osalta tämän väitetään olevan oikeutettua säännösten 3 artiklan nojalla, eivät kykene muuttamaan elinkelpoisiksi lähitulevaisuudessa. Komissio on näin ollen tehnyt ilmeisen virheen myöntäessään tukea näille yrityksille 3 artiklan nojalla.”

- 26 Kanneperusteen yksityiskohtaisemman tarkastelun osalta on toiseksi todettava, että kantaja selvittää ensin kannekirjelmän 3.2.14—3.2.16 kohdassa elinkelpoisuuden käsitettä ja täsmentää tämän jälkeen 4.5.3—4.5.6 kohdassa väitetään, jonka mukaan komissio on tehnyt ilmeisen virheen, toteamalla, että komission olisi pitänyt arvioida, oliko toimintatukea saavilla yrityksillä kohtuulliset mahdollisuudet muuttua elinkelpoisiksi lähitulevaisuudessa.

- 27 Kannekirjelmän 4.5.7 kohdassa todetaan tämän jälkeen seuraavaa:

”Kantaja jatkaa, että säännösten 3 artiklan sanamuodon perusteella toimintatuen ulkopuolelle jätetään yrityksiä pelkästään siitä syystä, että nämä aikovat vähentää tuotantokustannuksiaan. Säännösten 3 artiklan 2 kohdan (’tähdätään näiden yritysten taloudellisen elinkelpoisuuden parantamiseen’) mukaan tavoitteena on saada aikaan yrityksiä, jotka todennäköisesti muuttuvat elinkelpoisiksi tuotantokustannusten vähentämisen jälkeen. Jos elinkelpoisuusnäkyviä ei lainkaan ole, toimintatukea ei pitäisi myöntää.”

- 28 Kannekirjelmän 4.5.8 kohdassa viitataan asiantuntijaselvitykseen (kannekirjelmän liite nro 4), joka perustuu olettamukseen, jonka mukaan komissio voi

hyväksyä toimintatuen vasta varmistettuaan, että kyseisellä yrityksellä on kohtuulliset mahdollisuudet muuttua elinkelpoiseksi lähitulevaisuudessa (selvityksen 2, 3, 4 ja 17 kohta).

- 29 Edellä mainittuja kohtia tarkasteltaessa käy ilmi, että ainoa kyseisen kanneperusteen tueksi esitetty väite, joka täyttää edellä 23 kohdassa mainitut selvyiden ja täsmällisyyden edellytykset, koskee riidanalaista tukea saavien yritysten elinkelpoisuusnäkyvien puuttumista. Osatuomion tuomiolauselman 2 kohdassa kuitenkin hylätään perusteettomana juuri tämä kanneperuste, jonka mukaan komissio olisi rikkonut säännösten 3 artiklaa hyväksyessään toimintatukia yrityksille varmistamatta niiden kohtuullisia mahdollisuuksia muuttua elinkelpoisiksi lähitulevaisuudessa; kanneperuste on kirjattu kannekirjelmään sekä esitetty tiivistettynä osatuomion 30 kohdan toisessa luetelmakohtassa ja 84—94 kohdassa.
- 30 Kannekirjelmän 4.5.7 kohdan virkettä, jonka mukaan tuotantokustannusten vähentäminen ei yksin riitä oikeuttamaan toimintatukien myöntämistä, ei voida tekstiyhteys huomioon ottaen tulkita siten, että se olisi erillinen väite ja täysin irrallaan elinkelpoisuusnäkyviä koskevasta väitteestä. Virkkeessä arvostellaan sitä, että arviointiperusteena on pelkästään tuotantokustannusten vähentämistä koskevan edellytyksen täytyminen, ja sen avulla pyritään ainoastaan tuomaan esiin, kuinka välttämättömänä yrityksen elinkelpoisuusnäkyvien tarkastelemista pidetään. Kantajan muotoilema virke ei nimittäin sisällä kyseiseen kanneperusteeseen nähden yhtään itsenäistä, elinkelpoisuusnäkyvien puuttumista koskevaa seikkaa, jonka avulla komissio ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien voisivat katsoa, että kantajan tarkoituksena on vastustaa sitä, että komissio on soveltanut tuotantokustannusten vähentämistä koskevaa edellytystä.
- 31 Toisin kuin kantaja väittää, kannekirjelmän 4.5.7 kohtaa ei näin ollen voida pitää väitteenä, joka olisi erillään osatuomion 97 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa hylätyistä väitteistä. Kantaja ei näin ollen voi väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi lausuttava uudelleen kannekirjelmän 4.5.7 kohdassa väitteenä esitetystä seikasta.

32 Tässä yhteydessä on sitä paitsi syytä muistaa, että asianosaisille osatuomioon johtaneen käsittelyn yhteydessä toimitetun suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen 29—36 kohdassa pidetään ainoana säännösten 3 artiklan rikkomista koskevana kanneperusteena väitettä, jonka yhteydessä kantaja arvostelee komissiota siitä, että tämä ei ole tutkinut, oliko toimintatukea saavilla yrityksillä kohtuulliset mahdollisuudet muuttua elinkelpoisiksi lähitulevaisuudessa. Kyseisen kanneperusteen suullista käsittelyä varten laaditun pöytäkirjan 31 kohdassa oleva tiivistelmä sisältää myös tämän riidanalaisen virkkeen, joka on otettu kannekirjelmän 4.5.7 kohtaan. Kantaja, jota on 10.12.1998 päivätyssä kirjaajan kirjeessä kehoitettu esittämään huomautuksensa suullista käsittelyä varten laaditusta kertomuksesta, ei ole vastustanut 11.12.1998 päivätyissä kirjallisissa huomautuksissaan tällaista tapaa kuvata kyseistä kanneperustetta ja virkettä (ks. myös edellä 6 kohdassa mainittu asia RJB Mining v. komissio, määräyksen 14 kohta). On siis perusteltua päätellä, että kantaja oli ennen osatuomion julkistamista itsekin pitänyt kyseistä virkettä elinkelpoisuusnäkyvien puuttumista koskevan kanneperusteen erottamattomana osana.

33 Kantajan 1.3.2000 päivätyssä kirjelmässä esitetyt väitteet, joiden mukaan komissio olisi rikkonut säännösten 3 artiklaa myös siksi, että se olisi soveltanut virheellisellä tavalla tuotantokustannusten vähentämistä koskevaa edellytystä — siltä osin kuin on kyse tällaisen vähennyksen laajuudesta sekä huomioon otettavista luvuista ja viiteajanjaksoista — sekä toisaalta siksi, että se oli tukeutunut epäolennaiseen perusteeseen eli tarpeeseen lievittää Saksan kivihiiliteollisuuden rakennemuutoksen sosiaalisia ja alueellisia seurauksia, ovat kanneperusteita, joita ei ole esitetty kannekirjelmässä suoraan eikä edes implisiittisesti.

34 Ne eivät myöskään ole kiinteässä yhteydessä riidanalaista tukea saavien yritysten elinkelpoisuusnäkyvien puuttumista koskevaan kanneperusteeseen. Niiden ei näin ollen voida katsoa täydentävän kanneperustetta. Kanneperusteen täydentämisestä ei nimittäin ole kyse pelkästään sillä perusteella, että tukeudutaan tiettyihin seikkoihin, jotka on jo mainittu toisen kanneperusteen tueksi (edellä 24 kohdassa mainittu asia Hubert v. komissio, tuomion 88 kohta); nyt käsi-

teltävässä asiassa tällainen seikka on viittaus kannekirjelmän 4.5.7 kohdan ensimmäiseen virkkeeseen.

- 35 Edellä esitetyn perusteella kyseisiä kanneperusteita on pidettävä työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuina uusina kanneperusteina. Nämä kanneperusteet on näin ollen jätettävä kyseisen määräyksen mukaisesti tutkimatta.
- 36 Siltä osin kuin kantaja vetoaa osatuomioon uutena seikkana uusien kanneperusteidensa tutkittavaksi ottamisen tueksi, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että kyseisessä osatuomiossa, jossa hylätään säännöstön 3 artiklan rikkomista koskeva kanneperuste, tulkitaan kyseistä artiklaa tavalla, joka ei ole muuttanut kanteen nostamishetkellä vallinnutta oikeudellista tilannetta. Oikeuskäytännöstä ilmenee, että tuomiota, jolla vain vahvistetaan kantajan tiedossa periaatteessa kanteen nostamishetkellä ollut oikeudellinen tilanne, ei voida pitää sellaisena uutena seikkana, jonka perusteella uuden kanneperusteeseen esittäminen olisi sallittua (asia 11/81, Dürbeck v. komissio, tuomio 1.4.1982, Kok. 1982, s. 1251, 17 kohta; vastaavasti asia C-279/89, komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta, tuomio 17.11.1992, Kok. 1992, s. I-5785, 17 kohta; asia T-106/95, FFSA ym. v. komissio, tuomio 27.2.1997, Kok. 1997, s. II-229, 57 kohta ja asia T-455/93, Hedley Lomas ym. v. komissio, tuomio 9.7.1997, Kok. 1997, s. II-1095, 32 kohta).
- 37 Nyt tarkasteltavassa asiassa on ilmeistä, ettei mikään olisi estänyt kantajaa esittämästä jo kannekirjelmässään säännöstön 3 artiklan rikkomista koskevia kanneperusteita, jotka olisivat perustuneet tuotantokustannusten vähentämistä koskevan edellytyksen virheelliseen soveltamiseen ja epäolennaisen perusteiden huomioon ottamiseen.
- 38 Kantajan ei näin ollen voida sallia esittää näitä kanneperusteita ensi kertaa 1.3.2000 päivätyssä kirjelmässään.

- 39 On siis näin ollen todettava, että tutkittavaksi ottamisen perusteet eivät selvästikään täyty uusien kanneperusteiden osalta.
- 40 Siltä osin kuin kantaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien on osatuomion 108, 109, 111 ja 115 kohdassa jo ottanut kantaa uusien kanneperusteiden kohteena oleviin edellytyksiin, on muistettava, että kyseiset kohdat kuuluvat tuomion perusteluosaan, jossa selvitetään ainoastaan oikeudellisia kysymyksiä (edellä 6 kohdassa mainittu asia RJB Mining v. komissio, määräyksen 17 kohta ja osatuomion 30 kohta). Kohdat eivät koske tämän asian tosiseikkojen arviointia eivätkä yhtään sellaista tätä arviointia koskevaa väitettä, joka olisi esitetty osatuomion julistamista edeltäneessä menettelyssä. Edellä mainituilla kohdilla ei näin ollen ole merkitystä uusien kanneperusteiden tutkittavaksi ottamisen kannalta.

Säännösten 3 artiklassa tarkoitettuja hyväksymisedellytyksiä koskevan perusteluvollisuuden rikkomiseen perustuva kanneperuste

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 41 Kantaja väittää kannekirjelmässään, että kanteen kohteena olevassa päätöksessä ei lainkaan selvitetä, millä tavoin komissio on päätenyt siihen, että yli kuuden miljardin Saksan markan (DEM) suuruinen toimintatuki täytti säännösten 3 artiklassa vahvistetut edellytykset. Kantajan mukaan päätöksessä ei tarkastella yhdenkään tukeen saavan yrityksen elinkelpoisuusnäkömiä eikä siinä todeta yhdenkään yrityksen muuttuvan elinkelpoiseksi kohtuullisessa ajassa lähitulevaisuudessa ja vallitsevissa markkinaolosuhteissa. Kanteen kohteena olevassa päätöksessä ei sitä paitsi kantajan mukaan esitetä lainkaan sellaisia tietoja tuotantokustannusten vähenemisestä, joiden perusteella kantaja tai ensimmäisen

oikeusasteen tuomioistuin kykenisi ymmärtämään komission suorittaman arvioinnin perusteet.

- 42 Kantaja toteaa lisäksi 1.3.2000 päivätyssä kirjelmässään, että kanteen kohteena olevassa päätöksessä ei esitetä tietoja siitä, oliko tukea saavien yritysten tuotantokustannusten väheneminen todella ollut osatuomion 111 ja 115 kohdassa tarkoitetulla tavalla merkittävää, ja jos näin oli ollut, mistä tämä oli johtunut. Kanteen kohteena olevaa päätöstä lukemalla ei myöskään selviä, millä tavoin väheneminen koski yksittäisiä kaivoksia tai yrityksiä, eikä sen perusteella voida päätellä, oliko väheneminen ollut huomattavaa. Vähenemistä ei ole millään tavoin arvioitu yritysakohtaisesti, vaan komissio on ottanut huomioon pelkästään keskimääräisen vähenemisen. Kantaja arvostelee komissiota lisäksi siitä, ettei tämä ole selvittänyt sitä seikkaa, että vuoden 1992 lukujen ja vuoden 1996 lukujen vertailu on kanteen kohteena olevassa päätöksessä tehty ”vakiohintojen” mukaisesti eli ”ilman inflaatiovaikutusta”. Kanteen kohteena olevassa päätöksessä ei myöskään käsitellä millään tavoin tukien asteittaista vähenemistä koskevan edellytyksen toteuttamista.
- 43 Komission ja sitä tukemaan hyväksytyjen väliintulijoiden mukaan 1.3.2000 päivätyssä kantajan kirjelmässä esitetyt väitteet, jotka koskevat perustelujen riittämättömyyttä, on jätettävä tyjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan nojalla tutkimatta. Kyse on todellisuudessa säännösten 3 artiklan rikkomista koskevista perusväitteistä, jotka on hylätty lopullisesti osatuomioissa. Kantaja ei voi kiertää tätä hylkäämistä esittämällä samat väitteet uuden kanneperusteen tueksi. Kanteen kohteena oleva päätös on sitä paitsi komission ja väliintulijoiden mukaan riittävästi perusteltu.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 44 EHTY:n perustamissopimuksen 15 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan komission päätökset on perusteltava. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan

perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti käytävä ilmi yhteisön toimielimen riidanalaisen toimenpiteen perustelut siten, että henkilöille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt, jotta he voivat puolustaa oikeuksiansa, ja että yhteisöjen tuomioistuimet voivat valvoa toimenpiteen laillisuutta. Yhteisön toimielimen ei kuitenkaan tarvitse perusteluissaan esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, koska perusteluja arvioitaessa on otettava huomioon päätöksen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (yhdistetyt asiat 172/83 ja 226/83, Hoogovens Groep v. komissio, tuomio 19.9.1985, Kok. 1985, s. 2831, 24 kohta; asia T-243/94, British Steel v. komissio, tuomio 24.10.1997, Kok. 1997, s. II-1887, 159 ja 160 kohta ja asia T-37/97, Forges de Clabecq v. komissio, tuomio 25.3.1999, Kok. 1999, s. II-859, 108 kohta).

- 45 Nyt tarkasteltavassa asiassa on syytä muistaa, että säännösten 3 artiklan rikkomista koskeva kanneperuste, joka perustuu toimintatukea saavien yritysten elinkelpoisuusnäkömien puuttumiseen, on hylätty osatuomiossa ennen kaikkea siitä syystä, että kyseisessä artiklassa ei edellytetä toimintatukea saavalta yritykseltä, että tämä olisi tietyn ennalta määritetyn ajan jälkeen elinkelpoinen (osatuomion 100 kohta). Komissio ei näin ollen ollut velvoitettu kirjaamaan kanteen kohteena olevaan päätökseen perusteluja, jotka koskisivat tällaisen edellytyksen noudattamista.
- 46 Siltä osin kuin on kyse ensi kertaa 1.3.2000 päivätyssä kantajan kirjelmässä esitetyistä väitteistä, vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perustelujen puuttumista tai riittämättömyyttä koskeva kanneperuste on oikeusjärjestyksen perusteisiin pohjautuva peruste, johon asianosaiset voivat vedota missä tahansa oikeudenkäynnin vaiheessa (asia C-166/95 P, komissio v. Daffix, tuomio 20.2.1997, Kok. 1997, s. I-983, 23—25 kohta; asia T-534/93, Grynberg & Hall v. komissio, tuomio 14.7.1994, Kok. H. 1994, s. I-A-183 ja II-595, 59 kohta; asia T-4/96, S v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomio 9.7.1997, Kok. 1997, s. II-1125, 52 ja 53 kohta ja asia T-129/98, Sabbioni v. komissio, tuomio 23.11.1999, Kok. H. 1999, s. I-A-193 ja Kok. 1999, s. II-1139, 25 kohta). Näin ollen ei voida väittää, että kantaja on menettänyt oikeutensa vedota perustelujen riittämättömyyteen siitä syystä, että hän ei ole esittänyt tällaisia perusteita kanteessaan.

- 47 Edellä 42 kohdassa mainittujen arviointiperusteiden osalta esitetyissä väitteissä, jotka siis koskevat tuotantokustannusten vähenemisen laajuutta, yrityskohtaisen vähenemisen arviointia keskimääräisen vähenemisen sijaan, ”vakiohintoihin” perustuvaa vertailua ja tukien asteittaisen vähenemisen mahdollisuutta, palataan käytännössä vain uudelleen perustelujen riittämättömyyteen eli väitteisiin, jotka on esitetty sellaisten kanneperusteiden tueksi, jotka on jo edellä jätetty tutkimatta. Kyseiset väitteet eivät näin ollen koske perustelujen olemassaoloa vaan niiden paikkansapitävyyttä (ks. edellä 44 kohdassa mainittu asia *Forges de Clabecq v. komissio*; tuomion 109 kohta), mikä ilmenee muun muassa 1.3.2000 päivätyn kirjelmän 4.23 ja 4.24 kohdasta ja alaviitteestä nro 26.
- 48 Komissio on joka tapauksessa kanteen kohteena olevassa päätöksessään (perusteluosan III luku) esittänyt joukon erilaisia tietoja. Se on ensinnäkin todennut kustannusten vähenemisen olleen noin 15 prosenttia vuoden 1996 ”vakiohintojen” mukaan ja suhteessa vuoteen 1992, ja se on todennut keskimääräisten tuotantokustannusten (vuonna 1996 yhteensä 269 DEM) ja maailmanmarkkinahintojen (80 DEM) välisen eron olevan suuri ja uskonut eron todennäköisesti pienenevän seuraavina vuosina tuotannon keskittyessä tehokkaimpiin laitoksiin. Komissio on myös todennut, että kustannusten väheneminen oli merkittävämpää kuin Saksan liittotasavalta oli ilmoittanut vuodeksi 1994 laatimansa nykyaikaistamista, järjeistämistä ja uudelleenjärjestelyä koskevan suunnitelman yhteydessä, ja katsonut, että jäsenvaltion kyseisen suunnitelman hyväksymisen jälkeen noudattama tukien asteittaisen vähenemisen periaate on edesauttanut tällaista suuntausta. Komissio on myös ilmoittanut ottaneensa toimintatukia arvioidessaan huomioon tarpeen lieventää sosiaalisia ja alueellisia vaikutuksia.
- 49 Näiden tietojen perusteella kantaja olisi voinut kohtuullisessa ajassa vedota siihen, että komissio olisi soveltanut virheellisellä tavalla tuotantokustannusten vähentämistä koskevaa edellytystä, sekä esittää väitteitä, jotka olisivat koskeneet

tällaisen vähenemisen laajuutta, yrityskohtaista arviointia, "vakiohintojen" huomioon ottamista ja tukien asteittaista vähentämistä.

- 50 Perusteluvollisuuden laiminlyöntiä koskevaa kanneperustetta ei näin ollen voida mitenkään hyväksyä.
- 51 Edellä esitetyn perusteella kanne on hylättävä selvästi täysin perusteettomana, siltä osin kuin sitä ei ole ratkaistu osatuomioissa ja siltä osin kuin se perustuu edellä tarkasteltuihin kanneperusteisiin.

Oikeudenkäyntikulut

- 52 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian ja komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantaja on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien välitoimimennettelyssä sekä osatuomion yhteydessä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 53 Saksan liittotasavalta ja Espanjan kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Myös väliintulijana oleva RAG vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, koska se ei ole vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu toinen jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Kanne hylätään selvästi täysin perusteettomana siltä osin kuin se koskee kanneperusteita, joita ei ollut hylätty tässä asiassa 9 päivänä syyskuuta 1999 annetussa osatuomiossa.
- 2) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä komission oikeudenkäyntikuluista, asiaa T-110/98 R koskevassa välitoimimenettelyssä sekä osatuomion yhteydessä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.
- 3) Saksan liittotasavalta, Espanjan kuningaskunta ja RAG Aktiengesellschaft vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Annettiin Luxemburgissa 25 päivänä heinäkuuta 2000.

H. Jung

kirjaaja

J. Pirrung

jaoston puheenjohtaja